

STERAVOND

20 december 1974

Goedenavond, vrienden.

Steravond! Iedereen is er weer bij en ik geloof het verstandigste te doen door met u eerst even het programma door te nemen. Niet dat er verrassingen bij zijn voor u, wanneer u deze bijeenkomsten kent, maar dan weet u in ieder geval ongeveer wat er aan de hand is.

Ten eerste dan: wij zijn reeds rond een kwartier geleden begonnen met het opbouwen van het veld. Dit verloopt aardig, maar is voornamelijk nog een geestelijke zaak, waarvan u geen last zult hebben. Ten tweede: mijn rol is u op te vangen en gelijktijdig de bijeenkomst enigszins in te leiden. Daarna komt een bijzondere spreker, die het inleidende werk grotendeels van mij verder zal overnemen. Daarna volgt - punt drie - iemand die, zoals gebruikelijk voor de sfeer, voor de stemming moet zorgen. Waarbij het geheel tot zover een half uur à drie kwartier zal gaan nemen. Wanneer wij weten en voelen dat de spanningen juist zijn en wij over de juiste mogelijkheden beschikken, komt de celebrant door.

Er zijn bij dit alles enkele punten waarop u moet letten. Het is prettig voor ons, wanneer wij tijdens het werken van de celebrant - degene dus die de krachten hanteert - u alle winterse geluiden als hoesten, kuchen, niezen, proesten, dropjes eten e.d. zoveel mogelijk onderdrukt. Wanneer alles is afgelopen, zo wil ik u vragen enige tijd, een tot anderhalve minuut - twee is beter, maar dat durf ik niet van u vragen - rustig te blijven. Laat de krachten even afebben. Dat is zowel voor uzelf als voor het medium het beste. Wij voorkomen zo dat krachten die nog aanwezig zijn, op een abrupte manier nog in beweging kunnen geraken, en kunnen in de geest ervoor zorgen dat ... hoe moet ik het zeggen ... de straat geveegd wordt? In ieder geval hebben wij die tijd even nodig om ervoor te kunnen zorgen dat overbodige krachten en eventuele warrelingen daarvan, zover die er nog zijn, worden weggehaald. U zult zich daarna ook veel prettiger voelen, maar voor het medium is het van belang, daar iemand die in een brandpunt van krachten heeft gestaan, juist voor dergelijke storingen en spanningen zeer gevoelig is.

Dat was dus het programma. Nog enkele gegevens: Het doel van deze avond kan helaas niet zonder meer het uitstralen van vrede omvatten. De stralingen, zoals die op het ogenblik op de wereld bestaan, zijn daarvoor niet geschikt. Wij meenden daarom als motto te moeten nemen de werking, die redelijkheid bevorderen, en het geestelijke licht. U zult van deze keuze mogelijk weinig bemerken, mogelijk ook bemerkt u daarvan iets bij het werken van de celebrant. Wij zullen trachten deze waarden in een drietal golven uit te stralen. Elk van die golven wordt apart bestemd, gericht, en heeft mogelijk ook een afzonderlijk doel. Daarop volgt de instraling waarvoor hierop tafel dit aardige stukje kapitaalsgoed bereid ligt. Daarbij dient u nog het volgende te onthouden: Normale metalen nemen betrekkelijk weinig aan. Zij zullen de invloed wel opnemen, maar bij de meeste metalen is de werking weer betrekkelijk snel vervluchtigd. De beste metalen hiervoor zijn goud en zilver. Daarnaast kan ook bv. staal in een bepaalde legering, vooral indien er molybdeen in zit, bruikbaar worden geacht. In deze gevallen laat de structuur van het metaal toe een wijziging van meer blijvende aard tot stand te brengen. Het is de bedoeling dat de zo daarin opgeslagen krachten zich geleidelijk ontladen.

Maar let wel: een ingestraald voorwerp is geen amulet, het brengt geen geluk. Het bevat alleen enige energie die u helpen kan uzelf wat beter te beheersen, u helpen kan wat nuchterder en vrolijker te zijn. Wanneer het nodig is, kan deze kracht u verder de mogelijkheid geven die intuïtie te vinden, of ergens die inspiratie vandaan te halen die u mogelijk nodig hebt. Wanneer u zelf in uw normale bestaan enige aandacht hebt voor verdraagzaamheid en een sfeer van harmonie, dan versterkt u de krachten enigszins, zoals zij in het metaal bestaan. Het duurt dan langer voor zij verbruikt zijn. Bent u erg haastig en driftig van aard, dan kunt u de opgeslagen energie wat sneller, soms zeer snel, opgebruiken. Zover alles wat van belang is in verband met deze voorwerpen en hun instraling.

Verder nieuws heb ik eigenlijk niet voor u. De ritus zal, zover ik dit begrepen heb, een moderne versie zijn van een Egyptisch ritueel. Maar daarvan moet u zich m.i. maar niet te veel voorstellen: Het gaat daarbij om het verzamelen en uitstralen van krachten en de wijze waarop dit geschiedt is verder niet zo zeer ter zake doende. De reiniging van de omgeving eist ook op dit ogenblik nog wel enige zorg. Wij moeten immers trachten alle niet harmonische factoren uit te schakelen. Maar ook dit is onze zaak.

Ik meen dat het nu wel het juiste ogenblik is om u over te geven aan de eerste inleider. Daarna krijgt u nog een tweede inleider, dus, zoals u bemerkt, hebben wij kosten noch moeiten gespaard. Wij hebben voor deze bijeenkomst zelfs wel heel erg ons best gedaan, omdat wij meenden een mogelijkheid te zien om in deze tijd, nu juist, een zeer grote kracht te wekken. Dat kan erg belangrijk zijn. In de tweede plaats zouden de krachten die wij nu uit gaan stralen, van bijzondere belangrijkheid kunnen worden door het feit dat er drie andere punten op de wereld zijn, waar tegelijkertijd - nu ja, met tijdsverschillen van zes tot acht uren - iets dergelijk gebeurt. Met dezelfde intentie en in een voor ons gelijke periode. De kans bestaat dat wij daarmee op aarde meer kunnen bereiken dan een altijd toch beperkte uitstraling van kracht. Wat ik u alles vertel, omdat ik moet wachten op contact met de eerste inleider. Het is onder de omstandigheden die op een steravond voorkomen, nu eenmaal moeilijk een juiste aansluiting tot stand te brengen. En daar ik moet doorpraten zal ik u maar iets over de aanwezigen vertellen.

3/4 Bestaat op het ogenblik uit leden van de ODV, waarvan een groter deel zo dadelijk nog een dergelijke klus elders ook heeft. U vindt dat een vreemde uitdrukking, dat klus? Maar het is voor ons werk, het is zelfs een zwaar karwei. De kracht die wij hanteren, is kosmische kracht, die er altijd wel is. Maar onder bepaalde omstandigheden kunnen wij daar het een en ander mee doen. O.m. dat, wat wij nu gaan proberen waar te maken. Daarnaast zie ik, wat wel heel aangenaam is, een redelijk aantal leden van de Witte Broederschap onder de aanwezigen in de geest. Wat veelbelovend is naar ik meen. Onze gastspreker heeft onder hen nogal wat vrienden, zoals ik zie. Bovendien is hij al langere tijd weg van uw wereld en dit, zoals duidelijk blijkt, heeft zijn tijdsbesef toch wel enigszins geschaad. Vandaar mijn nog steeds voortdurende pogingen om de tijd goed en juist te vullen.

U bemerkt overigens wel dat wij op het ogenblik de sfeer wat aan het veranderen zijn. Het was dan ook wel wat al te plechtstatig. En wij zijn niet plechtig, maar wij zijn sterk. O, wacht, daar komt hij eindelijk. Laat ik snel het medium aan hem overdragen, voor hij weer ergens een praatje gaat maken.

Ik draag het medium over aan onze eerste inleider.

INLEIDING

Goedenavond, vrienden.

Dit is dan de afdeling samenwerking, versmelting, coöperatie en wanneer u allen gemakkelijk gezeten bent, moet ik beginnen u één ding duidelijk te maken, want dat moet u goed weten. Wanneer u hier zit, bent u alleen maar deel van een geheel. Erg prettig dat u persoonlijk gekomen bent. Ik vind het voor u ook heel erg aangenaam dat u persoonlijk terug kunt gaan. Maar wij moeten vanaf dit ogenblik eigenlijk vergeten, dat wij iemand apart zijn. Er zijn rond u allerhande geesten, die normaal voor een mens wat vreemde wezens zijn. Maar per slot van rekening: u bent een geest geweest en u wordt er weer een, dus u mag daar niet al te vreemd tegen aanzien.

Wij zijn allen tezamen, gebonden door één doel. Stel u maar voor dat wij tezamen zijn gekomen om een protestdemonstratie met de dolle Mina's te houden - voor de dames, of, indien de heren dit geen waardig doel achten, dat wij een demonstratie gaan houden voor de emancipatie van de man.

Want alles wat wij tezamen doen, met volle inzet van onze gedachten, zodat wij onze eigen krachten willen laten versmelten met die van alle anderen, tot hier werkelijk een geheel is ontstaan, dan maken wij iets waar. Wat? Iets wat de mensen ook wel eens de Christusgeest noemen. Dan is er één Kracht, één Licht. En alles wat wij doen uit naam van dat Licht, uit naam van die Kracht, is kosmisch van betekenis en aard.

De mogelijkheden, die wij hebben zijn heel wat groter dan je op het eerste gezicht zou zeggen, wanneer je zo hier rondkijkt. Laat ons eens een gissing maken: aanwezig in de stof zijn tussen de 130 en 140 personen. Aanwezig in de geest van de o orde juist, Orde der Verdraagzamen - vergeef mij, maar ik verslik mij altijd weer in al die sekten - dus van de Orde der Verdraagzamen zijn op het ogenblik aanwezig rond 5 tot 7000 entiteiten. Precies tellen is niet mogelijk. Gossie? Er zijn er nog veel meer. Maar zij dachten zeker dat dit wel genoeg is. Ik zie echter ook nog een groot aantal leden van mijn eigen club, die zoiets is als een raad van kerken, of de leiding van een oecumene beweging, de Witte Broederschap. Er zijn enkele groten bij. Maar die mag ik natuurlijk niet dubbel tellen. Zo ongeveer is hun aantal tussen de 1500 en de 2000. Dus waar blijven jullie nu met je 130 aanwezigen?

Maar die geesten zijn er dus ook. Zij zijn precies zoals jullie, geen enkel belangrijk verschil. En ook bij ons geldt, dat de één niet meer, de ander niet minder moet zijn. Wij zijn eenvoudig deel van één kracht. Die kracht gaan wij waarmaken. Nu houd ik niet veel van grote woorden. U zult bv. bemerken dat ik het woord God heb vermeden. Maar toch: Wat er van die God werkzaam is op aarde, werkt mede hier door ons allen. Ik heb ook niet gesproken over Christus of zo, alleen de christuskracht even genoemd. Wel, er is een kracht die wij kosmische aanvaarding of kosmische liefde kunnen noemen. Ook deze is hier in ons vertegenwoordigd, in ons allen.

Je kunt dan zeggen: aan God de kracht en de heerlijkheid. Natuurlijk, dat is de formule. Maar die kracht is ook in ons. En wanneer je denkt dat dat maar weinig is, vergis je je toch wel lelijk. Toen men mij vroeg hier eerst even een praatje te houden, heb ik opgemerkt dat ik daarvoor niet bepaald de meest geschikte persoon ben. Ik houd niet van al het plechtstatige gedoe. Ik ben zo iemand die het eenvoudig niet kan laten in de staarten van andermans frak een knoop te leggen. Ik houd niet van al dat gedoe, dat schijnt te willen uitroepen: Wat zijn wij toch heilig, wat zijn wij toch plechtig. Trouwens, wanneer jullie ook maar een klein beetje eerlijk zijn, geven jullie toe - zij het in stilte - heiligen zijn wij zeer zeker niet. Maar aan de andere kant: met al die onvolkomenheden waar wij mee zitten, kunnen wij toch iets zijn en doen. Ik zal die tekortkomingen maar niet allen op gaan sommen, want men heeft mij gevraagd mijn aandeel zo mogelijk wat op tijd af te ronden. Maar met al die tekortkomingen, hatelijkheden, onvolkomenheden en verdere ditjes en datjes zijn wij kinderen van het Licht. Wij zijn delen van het Licht. Wij zijn vonkjes van dat ene grote Licht, dat wij God noemen.

Zeker, wanneer wij de kans krijgen, zullen wij elkaar wel eens de nek trachten om te draaien, maar toch leeft ergens in ons de hunkering, de behoefte aan eenheid, de behoefte aan aanvaarding aan de liefde, die in Christus heeft bestaan en nog bestaat. En wij zijn daar deel van, wanneer wij het maar willen beseffen. Wat een vreemde inleiding is voor al wat volgen moet. Ik geef dat graag toe. Maar zoals u hier bent en aannemende dat u hier niet alleen gekomen bent met de bedoeling iets voor uzelf te verwerven, maar ook om deel te hebben aan een je wegschenken aan de kosmos en de wereld, vertegenwoordigen wij de Christus. En dat is niet niks, dat is geen peulenschil. Misschien is het ergens een grote verantwoordelijkheid wanneer je er persoonlijk over nadenkt. Maar waarom zouden wij verantwoordelijk zijn als mens of kleine geest, wanneer het grote in ons spreekt? Dan hebben wij alleen maar een enkel ding te doen: Waar maken, wat er in ons bestaat. Zeker, er zijn verschillen. Wanneer ik hier naar de mensen voor mij kijk, zie ik verschillen in afkomst, in religie, zelfs in huidskleur. Maar maakt dat wat uit? U bent mensen.

Uiterlijkheden zijn niet belangrijk. U loopt toch ook niet de gehele dag in een wit pak en bleekt u haren tot zij wit zijn, alleen maar om duidelijk te maken dat u blank bent? U beseft eenvoudig, dat u blank bent en dat is u genoeg. Een kosmisch lichaam absorbeert alles, alle kleur, alle krachten. Verschillen zijn dan gewoon niet belangrijk, spelen geen rol.

Wanneer ik het geheel even bezie, zie ik schijnbaar afwijkende persoonlijkheden. U, mensen, laat ik maar buiten beschouwing, niet uit onvermogen, maar uit beleefdheid. Die entiteit daar is in zijn leven schapenslachter geweest. Hij noemde zich aguur, was wat helderziende en grabbelde in de darmen van schapen, in plaats van rechtuit te zeggen wat hij zag, omdat schapenvlees wat waard was en het lichaam van het offer voor hem was. Geen mooie jongen. Maar ergens wilde hij toch ook het goede. Ergens wilde hij de mensen toch ook echt iets geven. Daar staat hij nu, deel van de Witte Broederschap en met een heel behoorlijke bewustzijnsgraad. Daar is nog een ander die op aarde te bekend is om zijn naam te noemen. Nu nog noemt de ene helft van de wereld hem een heilige en de andere helft een waanzinnige of misdadiger. Ook hij wilde hier aanwezig zijn en zijn licht is zo sterk, dat zijn aanwezigheid alleen reeds een bijzondere nadruk geeft aan de mogelijkheden van deze bijeenkomst. Aan die kant staat er één van uw orde. Nu lijkt hij wel een blikken dominee. Maar dat blik heeft hij er dan zeker later om gedaan, want op aarde was hij halfzacht en met een veertje over te halen. Dat wil onze Theo best weten nu. Zijn werkelijke betekenis lag in het feit dat hij niet alleen de dingen zocht voor zich, maar voor anderen iets wilde betekenen, met zijn bestaan ook iets wilde geven aan de gehele wereld. Ook hij heeft moeten leren en geleerd, dat verschillen maken verkeerd is. Hij heeft geleerd dat het er niet om gaat wie en wat wij zijn en wat wij zeggen, doen. Het gaat er doodgewoon om dat wij aanvaarden, wat er in ons is en dit zonder voorbehoud delen met de gehele wereld.

Dat is nu eigenlijk alles waar deze bijeenkomst over gaat. Ik kan er nog heel veel verhalen bij vertellen. Ook ik ben op aarde niet bepaald moeders mooiste geweest of de meest heilige. Zo nu en dan bracht ik het wel ver in schijnheiligheid, maar verder ging het niet. Dus ook ik zelf ben een onvolmaakt wezen, dat zijn waarde alleen kan ontlenen aan de krachten en het licht, dat ook in mij aanwezig is.

Zo zitten wij hier dus bij elkaar, gewoon een ... hoe zeggen jullie het ook weer ... een zootje ongeregeld. Maar wel een zootje ongeregeld met een kracht die groter kan zijn dan die van een atoombom, een kracht die zo groot kan zijn zelfs, zij het voor één duizendste van een seconde, als de kracht van een levende ster. Zeker, de ster gaat voort zonder pose met het uitstralen van die krachten en dat kunnen wij niet. Maar voor een kort ogenblik kunnen wij zelfs een dergelijke kracht opbrengen. Ontdekken, wat er aan kracht schuilt in een mens, een geest, is volgens mij zo iets als op de markt een echte Vermeer vinden, die niet eens door een handige jongen geschilderd is. Wij hebben bij ons een zekere Han die nog steeds weer een Vermeer of een Picasso zou willen schilderen. Maar dat gelukt hem middels een medium niet bepaald goed. Wat overigens niet van belang is.

Maar ik moet trachten mijn betoog wat ernstig af te sluiten. Want de krachten beginnen nu zo langzaam aan zich werkelijk machtig op te bouwen. Ik zie zo hier en daar al aardige krachtveldjes bij elkaar komen.

Luister dus nog even goed: Wij dragen in ons het Licht van alle tijd, zoals een diamant die een stukje koolstof is dat onder bepaalde omstandigheden werd gecompriëerd, maar gelijktijdig in zich nog het oude zonlicht bewaart dat het eens heeft geabsorbeerd, een kracht die het zo nodig terug kan geven. Wij hebben in ons Licht. Ongeacht de toch wat twijfelzuchtige keelschraping die ik zo even bij u hoor, is dit toch de werkelijkheid. In ons is het Licht van alle tijden mee aanwezig. Wij zullen leven in vele vormen. Wij hebben waarschijnlijk in vele vormen reeds geleefd. Wij zullen vele werelden betreden en dezen de onze noemen. Maar de kern van alles is één en dezelfde kracht, één en dezelfde energie. De energie zelf is ongericht. Deze energie zelf kan zowel Licht geven als verbranden, kan vruchtbaarheid schenken en dorheid veroorzaken. Maar er is een instelling mogelijk, waardoor het beginsel, dat kracht is, verandert in een relatie, waardoor de kracht tot Vader wordt. Ons wezen kan daarbij die kracht opnemen en a.h.w. doorlaten in die kwaliteit, waarin zij voor ons nu belangrijk is. Daarom zitten wij hier, daarom bouwen wij kracht op.

Langzaam maar zeker neemt de spanning aardig toe. En wanneer het aan mij ligt, ga ik er zo dadelijk als een hazewind vandoor om in die kracht te delen op mijn eigen bestaansniveau.

Zelfs dat, wat er nu is, is reeds iets bijzonders. Er kan meer bereikt worden. Maar dan moeten wij wel weten dat de kern van hetgeen wij doen, de kern van de kracht, die wij zo dadelijk misschien wel brutaal gaan hanteren, deze kracht van de kosmos, tevens een kracht is die geen persoonlijk vooroordeel verdraagt. Wij moeten gewoon even vergeten, wie en wat wij zijn. Voor een ogenblik is dat zeker niet zo erg, daar het niet lang behoeft te worden doorgezet. Wij moeten dan beseffen dat de kern van ons bestaan, bij eenieder van ons, een en dezelfde kracht is en dat het die kracht is, die spreken moet, dat het die kracht is, die werken moet. Niet wij. Wij met al onze pretentie kunnen er deel van zijn, maar zonder die kracht zijn wij niets. Maar nu die kracht er is en waar wij die kracht laten werken, waar wij haar niet richten op iets bepaalds, wat wijzelf leuk of prettig vinden, maar de werking van die kracht toegankelijk willen maken voor steeds meer mensen en steeds meer machten, vervullen wij een taak die behoort tot de meest werkelijke taken van ons ik. Daar maken wij waar, wat men met mooie woorden wel eens het Koninkrijk in U noemt. Daar herscheppen wij voor een kort ogenblik het zonlicht van het paradijs en daar kunnen wij voor een ogenblik ademen in de zuiverheid van de lichtende kracht. De kracht, die wij anders niet beseffen en die toch is. Dit is onze taak, dit is onze bereiking.

Dat wilde ik u zo ongeveer zeggen. En let nu maar eens goed op, dan voelt u dat de spanning nog steeds groeiende is. Want er is veel kracht vandaag. Er zijn veel mogelijkheden vandaag. Maar wij alleen kunnen die waarmaken, wanneer wij ons overgeven aan die kracht. Indien er onder u iemand is die zegt: dat kan ik niet, zo zeg ik deze: Goed, blijf er dan geheel buiten zo goed je maar kunt. Maar doe dan ook werkelijk niets, werk niet tegen en werk niet mee. Oordeel niet, denk niet, bewaar die dingen voor later. Want het is onze eenheid, de eenheid ook die wij vlechten tussen uw wereld en al die sferen die hier rond mij vertegenwoordigd zijn, waardoor het wonder mogelijk wordt; het wonder dat voor u misschien niet zo spectaculair is als het voor ons is, maar dat - dit kan ik u zeggen - groots zal worden.

Zelfs uitgaande van hetgeen er nu reeds is. En men is nog voortdurend aan het bijladen. Er komen nu net ook nog een behoorlijk aantal entiteiten bij ook. Laatkomers heb je overal schijnbaar. Zij behoren tot de Broederschap en hebben schijnbaar eerst nog iets anders te doen gehad. Wat ik u wil zeggen, is dit: Die kracht, waarmee gewerkt zal worden, is reeds nu, terwijl men nog steeds bezig is het veld verder op te bouwen, reeds zo groot, dat ik mij afvraag of in de vorige jaren ooit een dergelijke energie in een dergelijke bijeenkomst mogelijk is geweest. Wanneer je dan iemand hoort denken, dat het toch vrijdag de 13e is vandaag, zo denk ik: dan moet dat toch wel een grote geluksdag zijn.

De straling uit de kosmos is ook al precies juist op dit ogenblik. Het evenwicht van de planeten is gunstig op dit ogenblik en dat zal stoffelijk ook een rol spelen. De hogere straling, de witte Kracht is volledig neutraal. Zij maakt duidelijk, soms omschrijft zij, maakt de dingen scherp en helder. Maar zij is Kracht, Kracht die je nemen kunt, Kracht waarmee je nog verder kunt bouwen. Het is zelfs een Kracht, waardoor je zuiverder kunt omschrijven wat je wilt en wat de kracht zelf is.

Dat alles is er, nú, op dit ogenblik reeds. Daarom meen ik dat het verstandiger is een sfeerbouwer aan het werk te laten gaan voor u. Dit vraagt meer emoties dan ik uiten kan. Ik kan, wat dat betreft, niet te veel. Mijn werk bestaat voornamelijk uit het opbouwen van begrip in verschillende sfeertjes en het vervlechten van die wereldjes met elkaar. Mijn werk is degenen die menen dat zij sterk van elkaar verschillen, te doen beseffen hoezeer zij één zijn. Ik spreek op mijn eigen wijze, uit mij zoals ik ben. U meent misschien dat ik zo nu en dan zo gebluft heb, dat ik wel over iets boos moet zijn? Integendeel. Ik ben blij dat jullie er zijn. Ik ben blij dat wij allen hier zijn, ik ben blij dat het mogelijk is dat zoveel verschillende sferen en mensen op aarde samenwerken met zo een doel. Maar ik heb het mijne gezegd. Wat betekent dat ik als een mogelijk wat verouderde, maar nog steeds gesmeerde bliksem dit medium ga verlaten en de volgende spreker aan het woord laat.

En wat u betreft: mogelijk voelt u de toenemende spanning. Dat is niet zo erg, want het duurt niet lang. Bedenk dat maar. En wat wij doen, dat zou zelfs eeuwigheidswaarden in zich kunnen bergen. Geen zorgen dus over wat druk of zo.

Ik ga nu mijn plaats innemen, want ik blijf hier natuurlijk bij. Ik hoop dat jullie allen iets mogen proeven of voelen van deze Kracht en van dat grote beginsel van aanvaarding, dat de basis moet zijn van alles, wat hier verder zal gebeuren.

VOORBEREIDING

Zoals u gehoord hebt, zijn de krachten op dit ogenblik sterk: krachten die ons niet kunnen geven, wat wij zouden willen, maar krachten die kunnen geven, wat God wil. Wij hebben gebouwd en gewerkt en u bent stil en toch gespannen aanwezig en zie, vóór je het weet, begint er een licht te groeien. Het is wonderlijk om dit te beleven. Je vraagt je af: ben ik geen dwaas, wanneer ik op een dergelijk ogenblik het gevoel krijg: wat houd ik van de wereld, wat houd ik van de mensen. En toch, ondanks alles, dat voel ik. In de spanning, die u nu voelt, zou u moeten weten dat daarin een grote aanvaarding, ook van uzelf, aanwezig is. U zou hier kunnen spreken, zoals er vele stemmen zijn die op dit ogenblik voor zich zouden kunnen spreken. Wanneer u toch zwijgt, zo geschiedt dit alleen, omdat de kracht die hier ontstaat zo belangrijk is.

Ik heb met bewondering en enige vertedering geluisterd naar mijn voorganger. Het is mij opgevallen dat ook hij op zijn wijze fantastisch bouwde aan een kracht die voor mijn geestelijke ogen meer en meer gestalte aanneemt. Ik kan u natuurlijk zeggen dat hier zovele geesten zijn. Belangrijk is dit niet. Zoals het niet belangrijk is, wie het brandpunt van alle krachten zal worden. Maar degene die dit brandpunt zal worden, zal ten koste van alles, desnoods van zichzelf, lichten willen geven aan de wereld. Het is wonderlijk, hoevelen van ons en u dit ondanks alles willen doen. Wij hebben onze redenen om wat aarzelend tegenover het leven te staan, tegenover de mensheid en zelfs tegenover de geest. Toch willen wij ergens iets geven. Wij willen iets waar maken. En wanneer men ons zou vragen wat wij dan wel waar willen maken, dan weten wij dat niet eens. Eerst wanneer je even het licht gaat zien, de krachten gaat voelen die rond je zijn, wanneer je de intensiteit voelt groeien, tot je het gevoel krijgt dat je aan de kracht met duizenden kleine haartjes gebonden bent, dan zeg je: Ja, dit moet het toch wel zijn, maar is het nu wel licht? Het is iets, waar ik innerlijk "ja" tegen zeg...

Dan zit je eigenlijk vervlochten in het onbegrijpelijke, het ongrijpbare. Zoals nu. Je ziet rond je en dan zie je opeens allerhande linten van licht in vele kleuren dooreen warrelen. Je vraagt je af wat het betekent, dit door jou aanvaarde, want het lijkt nog een chaos waarin geen vaste vormen of machten te vinden zijn. En toch voel je dat er iets is, wat gestalte aanneemt, zich opbouwt, tot je nog niet de betekenis beseffende, zegt: Dit is een kunstwerk. Het is als iets wat ik mij vaag herinner, terwijl ik weet dat ik het nog nooit gezien kan hebben.

Dat is waar. Dat bouwt zich ook hierop. Een paar helderzienden onder u hebben het al in de gaten: Er ontstaat een wonderlijk geheel en dat moet zo dadelijk a.h.w. exploderen als een raket, als een vuurpijl die uit elkaar spat en alle kleuren samen maakt tot een helderwit licht, tot één enkele klank van een kosmisch woord. Kunnen wij dat doen? Ja, wij kunnen dat doen. Ja. Wij mogen het doen. Ook dit voel je diep in jezelf, terwijl je blijft beschouwen. Dan valt je op, hoe ontzettend intens dit allemaal is. Je kunt het niet eens omschrijven. Je zou het mogelijk kunnen benaderen door je gevoelens te zeggen in het ritme van het gebeuren.

Daar is de ster, zij geeft haar kracht en zoekt een weg, wordt een baan van gouden licht en daarbij is het witte Licht, een Broederschap, uit Broederschap geboren. Tezamen mengen zij het andere, versmeltende het rood, het blauw, het goud, het wit. Er wordt gebouwd. Een speelbal of een tempel? Wie zal het zeggen omtrent deze vorm, die steeds verandert, niet zichzelf definieert? Wie zal zeggen, wat deze kracht is? Wie zal zeggen, wie jongleert met wie en wat op dit moment? Ik kan het u niet zeggen, ik kan niet eens goed het ritme pakken, want dit ritme is complex, gaat naar alle kanten, dendert om je heen, wanneer je geest bent. Zelfs hier en nu, in dit lichaam, voel ik nog steeds die ritmische golven die van alle kanten samentreffen en schijnen te zeggen, dat wij allen samen zijn, dat wij hier licht zijn, licht bouwen, licht gaan geven.

Ik ben wel wat gewend, maar van dit alles zou ik bijna overstuur raken. Al die krachten van licht, al wat hier gegeven wordt aan mogelijkheden, aan besef en inspiratie, alles wat tot op dit moment reeds hier werkzaam is, wordt niet gegeven voor iemand of iets. Het wordt alleen gegeven, opdat de volheid en de rijpheid, de lichtende werveling, die in zich begin en einde betekent, hier kenbaar mag bestaan en zich hier zal openbaren.

O, mensenkinderen, wat kan het wonderlijk zijn te leven. Niets telt. Je verliest jezelf. Je moet oppassen als geest, dat je niet te zeer gebiologeerd wordt om nog te kunnen spreken door een medium. Je dreigt meegespoeld te worden door een zee van licht. Zo gaat het mij op dit moment ten minste.

En dan moet ik nog een sfeer met u opbouwen? Hoe kan ik een sfeer opbouwen, vrienden. Ik kan het eenvoudig niet meer. Die sfeer is er, die sfeer moet uit ons uitwasemen, het moet iets zijn, wat vanuit en rond ons allen nu ontstaat, sterk, overweldigend. Dat kan toch niemand bouwen? Je kunt er alleen maar deel van zijn. Je kunt alleen maar deel zijn van een sfeer, een wereld die wat groter is, wat opgaan in een kracht, die sterker is dan jezelf bent en die toch eigenlijk voor je gevoel ook ego zou kunnen heten. Ik denk: kan dit nog verder groeien, is dat denkbaar? Maar het groeit nog steeds verder, ook uit u. Wonderlijk: Ik zie op het ogenblik uit velen van uw vage lichtbundels omhoog aanschouwen ...

Het komt naderbij. Wat moet je dan nog zeggen... Toch moet je beheerst een stem blijven gebruiken, terwijl je zou willen jubelen met geheel je ziel ... Soms is een vreugdig aanvaarde taak zwaarder dan je denkt ... welk een wonder ... Vergeef mij. Daar zit ik nu blijmoedig voor gek. Blijmoedig om het onverwachte. Ik mag zo dadelijk loslaten. Ik krijg signaal dat de celebrant naderbij komt. Ik wil alleen nog zeggen: Wanneer je ook maar iets zien kunt: kijk! Probeer aan te voelen, wanneer je niet zien kunt. Want wat hier gebeurt ... Dichter, dichter, dichter ... Ja... Ik ben er kapot van. Maar ik ben zo gelukkig. Hoor je dat? (Stem onbeheerst) Ik ben zo gelukkig... gelukkig...

Ik mag afscheid nemen. Ik mag dit lastige omhulsel verlaten... me dompelen in deze lichtende, levende, liefdevolle kracht. Ik mag gaan, ik mag het medium vrijgeven. Vergeef mij mijn tekortkomingen. Maar u zou in mijn plaats net zo zijn geweest.

Geve de kracht van het Licht, dat u iets gevoelt van de vreugde, de verrassende en ontstellende vreugde van dit alles.

Ik geef het woord over aan de celebrant.

CELEBRANT

Wij zijn bereid om de Kracht te ontvangen. Het duister is uitgevaagd. De jakhalzen zijn weggevlucht voor het Licht van de Zon.

... O Zon, zo Gij Uw Krachten toont, vervul ons met Uw Licht... Leef Zon, leef Kracht ... Wij zijn bereid tot Uw werk.

.....

Ik baad mij in Uw aanschijn... De Zon schijnt voor de gehele wereld, het schip gaat niet langs de hemelen voor slechts één ziel, maar voor alle zielen ...

Het Licht straalt niet voor één mens, maar voor alle mensen ... Heer van Licht en Kracht, ik roep tot U, laat uw Licht schijnen ... laat uw Licht schijnen ... Uw Licht schijne en ga uit. Breng Licht en besef, breng waarheid, breng vrede ...

.....

Antwoord mij, Gij, gestalten van Licht. Verlaat uwe rechterstoel. Spreek niet het oordeel... Ik roep tot U, rechteren. Verlaat Uwe rechterstoel en hoor op mijn stem...

Hoort mij, Gij die rechtspreekt. Ik spreek tot U uit het Licht, de alomvattende Kracht en levensadem, die verder rijkt dan Maat en dieper doordringt dan het Licht van Re ...

Hoor op mij: spreek Uw oordeel niet, maar geef toegang tot de hallen der herinnering. Laat bewustzijn zich verbreiden uit het Licht ... uit het Licht...

.....

Kracht der Krachten, Gij Licht der Lichtenden, Gij wereld, die alle werelden omvat ... Gij, met de geheime Naam, U roep ik aan ...

Zie, hier sta ik aan het altaar voor U... met Uw Licht.. en ik wijd dit Licht aan U ... Gij Licht der Lichten, laat de mens zijn haat vergeten. Ik smEEK U... Gij, Gij, die alles zijt en kunt ... openbaar uw genegenheid: laat de Kracht van Uw Liefde uitgaan en stel mij in staat een ogenblik de last van Uw Liefde te dragen...

.....

Dat Uw Licht uitga en er Liefde moge zijn ...

De taak is nog niet beëindigd, maar het lichaam moet de Kracht weer kunnen dragen ...

Nog eenmaal verstout ik mij te roepen tot U, o Lichtende ... Leen mij Uw Kracht... Geef mij Uw Licht ... Laat Uw Licht en Uw Kracht samenvloeien...

Wordt tot teken en Kracht van Vrede in de naam van de Onsterfelijke. Wordt tot Kracht van Vreugde en Vrede in de naam, die geheim is... Bevestigd zij dit in Uw Naam, vanuit Uw Liefde, vanuit de erkenning die ik U geef, opdat niet teleurgesteld zij, wie zoekt naar Uw Licht en Uw Liefde.

Geef deze Kracht, gij allen, maar vooral Gij, o Lichtende ... aan dezen hier, deelhebbers aan deze taak, opdat het woord vervuld zij dat Uw Naam en Uw Wil door niemand vergeefs worde beleefd.

.....

Het is gedaan. Het is welgedaan. Draag met U het Licht. Gij zult de tekenen zien, die de Waarheid bewijzen van deze Kracht, zelfs reeds in deze dagen.

t.u.a.

In het voorstaande werden woorden van de derde spreker samengevoegd, daar zijn emoties op papier niet kunnen worden weergegeven.

Pauzen, waarin de celebrant kennelijk krachten verzamelde, soms onverstaanbaar mompelende, zijn door een vrije regel met punten weer gegeven. Waar hij een ogenblik ging zitten om kennelijk te rusten, vindt u extra spatie tussen de regels.

N.B.

OP VRIJDAG 27 DECEMBER ZAL GEEN BIJEENKOMST PLAATS VINDEN. Op 26 december - tweede kerstdag- vindt in de zaal aan de Elizabeth Brugsmaweg 1 echter een Kerstwijding plaats, welke begint om 11 uur des morgens.

d.d. 13 december 1974